

AZ MSZOSZ ELNÖKSÉGE

ÁLLÁSFOGLALÁSA

AZ ADÓVÁLTOZÁSOK MUNKAVÁLLALÓI SZEMPONTBÓL KÍVÁNATOS CÉLJÁVAL, IRÁNYAIVAL, KÖVETELMÉNYEIVEL KAPCSOLATBAN

I.

Az MSZOSZ Elnöksége 2007. júniusában és 2008. januárjában tárgyalta az adózással kapcsolatos legfontosabb kérdéseket a munkavállalók szempontjából. Tekintettel arra, hogy az adórendszer áttekintése, kiigazítása vagy reformja napirenden szerepel az elkövetkezendő időszakban, az Elnökség az alábbiakban határozza meg a kívánatos adóváltozásokkal kapcsolatos legfontosabb konkrét követelményeit.

1. Az MSZOSZ Elnöksége az adóváltozások legfontosabb céljának a munkavállalókat, a munkabért terhelő közterhek csökkentését tartja. Ma az adózás utáni nettó keresetek jóval alacsonyabbak, mint azt a gazdasági teljesítmény indokolná. Elfogadhatatlan minden olyan változás, amely csak a munkaadói terheket csökkenti, és nem eredményezi sem a foglalkoztatás bővülését, sem pedig a munkavállalók nettó keresetének javulását.
2. Az MSZOSZ egy igazságos adórendszerrel szemben elsősorban azt várja el, hogy az arányos, de legfőképpen igazságos közteherviselést valósítson meg. Arányos legyen abban az értelemben, hogy minél többen vegyenek részt a közterhek viselésében (ma a munkavállalók aránytalanul nagy részt fizetnek a közterhekből). Igazságos legyen abban az értelemben, hogy aki magasabb jövedelemmel rendelkezik, az nagyobb részt vállaljon a közterhek fizetéséből. Ezt a személyi jövedelemadóban csak egy progresszív, többkulcsos adótábla tudja teljesíteni. Az MSZOSZ nem támogat olyan irányú változást, amely az egykulcsos adórendszer kialakítását célozza.
3. Meg kell őrizni, sőt megerősíteni a foglalkoztatáshoz, a munkavégzéshez kapcsolódó adókedvezményeket. Ezek körét, valorizálásának módját, stb. külön tárgyalásokon kell meghatározni. Különösen fontos a munkavállalók költségátalányaként működő adójóváírás, valamint a rendezett munkaügyi kapcsolatok erősítését, a munkaadók szociális felelősségét kifejező adókedvezmények, mentességek köre. Az adókedvezmények rendszerének egyszerűsítése, a kedvezmények számának csökkentése, stb. nem jelentheti a munka világához kapcsolódó kedvezmények szűkítését.
4. Az MSZOSZ különösen fontosnak tartja, hogy a központi feladatok finanszírozásában mind szélesebb adózói kör vegyen részt jövedelmeinek, teherviselő képességének arányában. Addig, amíg az adóbevételek jelentős részét a társadalom kisebb része, a munkavállalók fizetik az államháztartásba, a jövedelmek elköltésekor lehet az adózást jobban szétteríteni, az arányos közteherviselést megvalósítani. A legáltalánosabb, a legtöbbek által fizetett adó az ÁFA, a szükséges átmeneti terheket elsősorban ide kell koncentrálni. A munkavállalókat terhelő központi elvonások csökkentése érdekében az

MSZOSZ elfogadhatónak tartja akár az ÁFA-kulcs emelését is oly módon, hogy a legalapvetőbb élelmiszerekre, valamint a munkaigényes szolgáltatásokra be kell vezetni egy kedvezmények kulcsot.

5. Az MSZOSZ Elnöksége úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió fejlettebb országaiban az adóváltozások ma az általunk javasoltak megfelelő irányba haladnak. A közterhek mind szélesebb terítése a teherviselő képesség figyelembe vételével (többkulcsos adó táblák, az általános ÁFA-kulcs emelése, foglalkoztatási és szociális szempontokat érvényesítő kedvezményrendszerek, stb.) általános törekvés, amely megfelel mind az „európai szociális modell” mint általánosan elfogadott „gyakorlat”, mind pedig a versenyképesség javítása követelményeinek.
6. Az adóváltozások nem járhatnak az adóból finanszírozott szolgáltatások színvonalának csökkenésével. Európa fejlett országaihoz képest sem a központi újraelosztás, sem a jóléti kiadások aránya nem magas (míg az Unióban a jóléti kiadások aránya a GDP-n belül 28 % körüli, addig Magyarországon ez 20 százalék körül alakul.) Magas viszont nálunk a rejtett gazdaság aránya, ezért erősíteni kell a rejtett gazdaság ellenes intézkedések mennyiségét és minőségét egyaránt. Ezen belül kiemelt fontosságúnak tartjuk a meglévő törvények betartása érdekében a munkaügyi és adóellenőrzések erősítését, de a fogyasztóvédelem szerepét is át kell gondolni az Unió belső piacaként. Elfogadhatatlan az a szemlélet, amely a környező országokkal szembeni versenyképesség javulását elsősorban a szociális intézmények körének, mértékének a csökkentésétől várja.

II.

Az MSZOSZ Elnöksége megismerve a kormány által konzultációra bocsátott adómódosítási elképzeléseket, a következőkben fogalmazza meg véleményét, javaslatait azokkal kapcsolatban:

7. Elfogadhatatlan minden olyan irányú változás az SZJA-ban, amely jövedelemátcsoportosítást hajt végre a magas jövedelműek javára. A napirenden levő javaslatok közül kettő (a szuperbruttósítási és az SZJA-központú) azt eredményezné, hogy nő az alacsony keresetűek adóterhelése, miközben csökken a magas jövedelműeké. 1 millió forintos jövedelműek havonta a minimálbérnek megfelelő összeggel gyarapodnának a változások következtében, ami a munkavállalók több mint 80 százaléka számára jövedelemvesztést eredményezne.
8. Azokat a javaslatokat sem tudjuk támogatni, amelyek olyan mértékű bevételekiesést eredményeznek, aminek következtében sérülhetnek a nagy ellátórendszerek működési forrásai. Az adóváltozásokra rendelkezésre álló forrásokból elsősorban azoknak kell részesedniük, akik a stabilizációs intézkedések révén a plusz terheket kapták. Az Elnökség emlékeztet arra, hogy a legnagyobb tehernövekedés a munkavállalóknál történt.
9. egyik legfontosabb követelése továbbra is, hogy a közterhek viseléséből annál nagyobb arányban részesedjenek, minél magasabb valakinek a jövedelme. Elfogadhatatlan ezért a javaslatokon belül szereplő degresszív járulékfizetési modell, akárcsak az egykulcsos adózás.

10. A kormány által támogatott járulékcsoökkentés központú modell hatásai alapvetően nem ellentétesek az Elnökség által megfogalmazott követelésekkel. Fenntartja a progresszív közteherviselést, megőrzi és emeli az alkalmazotti adókedvezményt, és emeli a felső kulcs határát, a járulékcsoökkentéssel pedig ösztönzi a foglalkoztatás növekedését. Az MSZOSZ Elnöksége azonban kérdésesnek tartja, hogy a járulékcsoökkentési javaslat mennyiben érheti el ezen formában a célját. A 10 legalacsonyabb keresetű dolgozó utáni kedvezmény nem segíti a fekete vagy szürke foglalkoztatás legalizálását, és hatása a nagyobb vállalatoknál nem érzékelhető.
11. Az MSZOSZ Elnöksége ezért olyan járulékkedvezmény bevezetését javasolja és támogatja a javaslatban szereplő helyett, amely a megvalósított létszám-bővítéshez illetve beruházásokhoz kapcsol kedvezményt. A javaslat ilyen formában bevételkiesést sem eredményez, mert a többlet-foglalkoztatást támogatja. Véleményünk szerint ezzel valóban érdemi bővítést vagy legalizálást lehet elérni, és egyúttal nem veszélyezteti a tb-alapok gazdálkodását sem, sőt többlet-bevételt eredményez.
12. Az MSZOSZ ugyanakkor kezdeményezi, hogy az esetleges járulékcsoökkentésben a munkavállalók is részesüljenek, mégpedig a munkavállalói járulék két évvel ezelőtti fél százalékos emelésének a visszavonása révén.
13. Az MSZOSZ Elnöksége támogat minden olyan kezdeményezést, amely a foglalkoztatás bővítését legalizálást szolgálja, így az adóváltozási csomag részeként megismert „Utak a munkához” program javaslatát is. Különösen hasznosnak és fontosnak ítéli meg azokat a kezdeményezéseket, amelyek a leghátrányosabb helyzetű térségeket célozzák meg. A javaslat nemcsak a foglalkoztatás bővülését, de az ott élők életkörülményeinek, jövedelmi viszonyainak is jelentős javulását eredményezheti. Az elnökség kezdeményezi, hogy a hátrányos helyzetű kistérségekre további célzott kedvezmények kerüljenek kidolgozásra és bevezetésre. A foglalkoztatás bővítésére vonatkozó program kidolgozásánál - az adóváltozásokhoz hasonló módon - széles érdekképviseleti, civil és kutatói körök bevonását javasoljuk a munkába, amelynek eredményét az országos érdekegyeztetésnek kell megtárgyalnia, elfogadnia.

2008. március 27.